

Oawerdrieven is ok 'n vak

Johan Kwast

Visserslatien, doar he'j deank ik almoal wal ees van 'heurd. 't Bint vaak mooie verhalen oawer 't visken, dee'j wal met viefzig of meer keurentjes zoolt möt nemmen en dan bi'j nog nich halfweg. Vuural as dee viskerleu alleen op pad bint 'wes, krie'j de weeldste verhalen te heuren. 't Daampt dan alle kaanten op, dat döt 't.

Biej de visklup "I en O" (Insmieten en Ophalen), könt ze der ok wat van. Vuural, "Eunster Frits" en 't voel oas "Dreugen Toon"; hebt in 't oawerdrieven al lang "n meestergroad" bereikt. Beare keerls hebt zich 'n Klean oald autootje an'schaft, dan könt zee wieder van hoes, insmieten en ophalen. En . . . de stearke verhalen, dee wördt alverdan stearker. 't Opsnien wördt noe hoast al as vak beoefend; doar könt de oawerige leden al lang nich mear tegen an. Ik deank, dat ok ieieu 't wal of möt leggen tegen dee twee.

As Frits 'n paar moal daagns de hoond oet löt, löp-e steevaste ok wal effen biej Toon duur de stroat. Zo ok noe wier. Toon is an de stroat met zien autootje an 't wasken en a'j met luustert kö'j 't volgende latien heuren daampen.

"Zo Frits", de hoond an 't oetloaten?" "Joa, 'k möt vandaage meer wat langer met em roond, want gisteren is-e naa te kot kömmen." "Hoo zo dat dan?" "Noe dat za'k oe vertellen." En Frits stek van wal.

"Doar achter Kampen, 'n eandje 'n polder in, möt onmeunig völ vis zitten en hele groten, noa ze zeit. Ik gisteren, met 't autootje der hen. 's Nachts um dree uur, ik 't berre oet. Rap wat etten Kloar'maakt, 't viskegerei in'pakt en um half veer veuren ik vot. Ie doot der nog wel effen oawer, mear doar krie'j dan ok wat vuur. Um good zes uur zit ik der toch mooi röstig an 't water.

Mear 't wol vuur gin nen meter. 'n Helen dag hoaste gin beet'had. 't Leup al tegen veer uur. 't Brood en 't dreenken ha'k al lang op. 'k Deank . . . , 'k smiet nog eenmaal in en dan möt 't mear wier op de kökken

an. Inees . . . niets geet miej'n dobber onder. 'k Wil ophalen, mear hoo mear. Iederbod zwemt 'n vis weeld wier vot. 't Möt wal nen onmeunig groten wean. Wal meer as 'n uur bin'k der met an 't wosselen'wes. Eandeliks ha'k em op 't dreuge. En, wat dach ie wa'k der an har zitten? Ie wilt et nich geleuwen, den lesten oeroalen steur waar de leu al joaren vegiews achteran zit. Hee döt de aarme wied oeteen; meer as twee meter lang, vaste waar! En nen bek, onwies . . . , onwies!" "Zo, zo, den mag der wean", möt ok Toon toogeawen.

Effen is 't stil. Dat heult in, dat der vaak ne loage oawerhen te verwochen is. En joawel . . . , doar keump Toon al oet 'n hook. "Eagenlijk Frits, is dat van oe nog niks biej wat miej is oawer kömmen." "Noe Toon, loat mear ees heuren dan."

En Toon stek van wal. "Vergangen wekke bin ik, met dit oale autootje, ok doar den polder in'wes. 't Mos der mear 'n moal van kommen. Der zit völ vis en nich van dee hele kleanen, dat weet ie joa ok wal. Noe good. 's Nachts um dree uur, ik 't berre oet. Rap brood en dreenken Kloar'maakt, 't Viskespul der achterin 'smetten en um half veer veuren ik vot. Ie doot der nog wal effen oawer, want 't is lang nich an de duure. Mear loat hen, um good zes uur zit ik der toch mooi röstig an 't water.

Wat der an mankeren, dat wee'k nich mear 't wol den dag vuur gin nen meter. 't Leup al tegen veer uur; 't brood en 't dreanken ha'k al lang op. 'k Deank . . . 'k smiet nog eenmaal in en dan goa'k mear wier op de kökken an. En inees . . . , heel heanig geet miej 'n dobber onder. 'k Wil ophalen, mear dat geet zomear nich.

Zwoar, zwaor, za'k oe vertellen! En . . . , 't bösselt gils nich tegen dat döt 't nich, vrömd. Meer as 'n uur bin ik der met an 't wosselen 'wes. Eandeliks ha'k em an de kaante. En, wat dach ie wa'k der an har zitten? Ie wilt et nich geleuwen. Nen peuntgaven Jeep van oet 'n oorlog, en 't ding har 't lech nog an."

Mear Toon, nen Jeep van oet 'n oorlog den 't lech nog an hef, dat kan toch nich, spreenk "eunster Frits" der voort boawen op. Heel efkes is 't wier stil. Dan zeg "Dreugen Toon": "Frits, ik weet et good'e maakt. "As ie nen meter van oewen steur of doot, dan zal ik den Jeep 't lech oet dreaien."

't Blif stil . . . , vuur zo lang as 't doert.